

Vonnisnummer / griffinummer 2017/ 3178
Notienummer parket GE66.RW.200400-13
Datum van uitspraak 7 november 2017
Naam beklagden

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d – 1 rechter

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

6066, landbouwer, geboren te | op :
, wonende te

beklaagd van:

te | , op niet nader te bepalen datum in de periode van
20.03.2013 tot 01.04.2013

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° VCRO (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt

namelijk :

op het perceel gelegen te | in de omgeving van
kadastraal gekend als
eigendom van | geboren te |
wonende te |
geboren te | op | wonende te |
geboren te | wonende te |
en | geboren te | op |
wonende te | en | geboren te |
op | wonende te

grond te hebben laten storten waardoor een reliëfwijziging ontstaat die de waterhuishouding kan beïnvloeden.

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op . De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het vergunningenregister.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de terechtzitting van 2 mei 2017.

De behandeling van de zaak werd uitgesteld naar 3 oktober 2017 teneinde het voorgehouden herstel te controleren. Er werden eveneens conclusietermijnen bepaald.

2. De rechtbank nam kennis van:

- de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, eiser tot herstel;
- de vordering van de procureur des Konings, uitgesproken door J. Ostyn, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklaagde, bijgestaan door meester Thomas Bailleul, advocaat te 8600 Diksmuide, Woumenweg 2 002;
- het negatief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van veroordeling.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De beklaagde is mede-eigenaar en gebruiker van een perceel landbouwgrond aan de [redacted] te [redacted].

Het perceel is volgens het gewestplan [redacted] (Koninklijk Besluit 24 maart 1978) gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

4. Op 12 april 2013 stelde een bouwinspecteur vast dat een kraan van de firma [redacted] bezig was met grond die werd aangevoerd met tractoren de instroomgeul van de [redacted] te dempen. Het ging om een strook van ongeveer 154 meter lang.

In de grond stak ook afbraakmateriaal afkomstig van een werf in de omgeving van de [redacted] waar de firma [redacted] aan het werk was.

Er werd een stakingsbevel gegeven dat op 18 april 2013 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bekrachtigd.

Op 2 december 2013 stelde de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar vast dat er toch nog werken waren uitgevoerd.

De beklaagde ontving ter plaatse het stakingsbevel.

Langs het terrein loopt een officiële wandelroute met hier en daar houten klaphekjes.

Er was geen stedenbouwkundige vergunning voor het wijzigen van het reliëf.

5. De beklaagde verklaarde op 16 juli 2013:

'Als mede-eigenaar en gebruiker van het erf gelegen te [redacted], meer bepaald [redacted], ben ik gemachtigd een rechtsgeldige verklaring af te leggen.

Een veertien dagen voor de vaststellingen op 12/04/2013 werd ik aangesproken door een werknemer van de firma [redacted] wegenwerken. Betrokkene vroeg aan mij of ik geen grond kon gebruiken. Deze werknemer beloofde mij dat het om gezeefde grond zou gaan. Ik heb toen de toestemming gegeven om de werken te laten uitvoeren. De overige eigenaars hadden geen weet van deze werken.

De werken zijn begonnen op 10/04/2013 en hebben geduurd tot de stillegging van een ambtenaar van het Agentschap Inspectie RWO.

De werken werden uitgevoerd door

Ik ben reeds op de dienst stedenbouw te . . . geweest en heb reeds de aanvraagdocumenten meegebracht naar mijn woning. Het dossier is nog niet ingediend. Ik zal deze maand nog een regularisatiedossier indienen.

Ik wist niet dat voor deze werken een stedenbouwkundige vergunning nodig was.

Ik wens nog te vermelden dat ik nog telefonisch contact heb gehad met een werknemer van de . . . een zekere . . . zijn familienaam is mij onbekend. Dit was nadat de werken waren stilgelegd. Ik heb gevraagd naar een keuringsattest van de grond die werd gebracht naar mijn land. Tot op heden heb ik niets ontvangen van

Op 23 december 2013 werd de beklaagde opnieuw verhoord en verklaarde:

'Wij hebben ondertussen contact opgenomen met . . . van de provincie Oost-Vlaanderen, dienst integraal waterbeleid te

Dit om na te gaan of de aangevoerde grond op mijn perceel liggen, zijnde op de

Volgens onze gegevens zou de aangevoerde grond deels op mijn perceel liggen en deels op grond van de

Dit kan ik jullie diensten aantonen aan de hand van een afschrift van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie. Ik overhandig jullie diensten een afschrift.

Wij hebben ondertussen nog telefonisch contact opgenomen met de gedelegeerd bestuurder van . . . zijnde

. Dit om tot een overeenkomst te komen.

De vraag was om de aangevoerde grond te laten zeven die door zijn firma werd aangebracht op mijn perceel.

Hij wou dit nog niet doen omdat hij over documenten beschikt van de OVAM die vermelden dat het om gezeefde grond gaat volgens de referentiegrondbank. Ik had die grond destijds aanvaard onder goede trouw.

De volgende stap zal zijn dat ik naar de dienst stedenbouw van zal gaan om een regularisatiedossier in te dienen, voor de reliëfwijziging.'

Op 9 juli 2014 gaf de beklaagde toe dat hij nog niets ondernomen had.

Pas op 22 augustus 2014 werd een regularisatievergunning aangevraagd.

Het college van burgemeester en schepenen weigerde die op 27 oktober 2014 en verwees naar alle ongunstige adviezen, onder meer dat van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar dat luidde: *'De plannen voorzien in het ophogen van laagte in weide voor de optimalisatie van de waterhuishouding. Vanuit de Milieudienst werd een ongunstig advies uitgebracht. De aanvraag zal alle micro-reliëf verwijderen en alle vegegetatieve waardevolle elementen tenietdoen.*

Vanuit de Groendienst werd een ongunstig advies verteend. In de ruimtelijke structuur wordt er gestreefd naar het behoud en versterking van de polderwaterlopen en kanalen als landschappelijke dragers en ecologische verbinding.

De natuurwaarden van de kreken moeten versterkt worden; de bestaande landschappelijke en groenlandschappelijke relictten moeten behouden blijven en eveneens versterkt worden. Vanuit dit standpunt dient de aanvraag ongunstig geadviseerd te worden.

Dit advies werd onderschreven door de Dienst Infrastructuur. Daarenboven leidt het dempen van grachten en waterlopen tot een verminderde ruimte voor water en waterafhankelijke natuur; tot versnelde afvoer; verlies aan infiltratie, problemen van verhoogde last van onderhoud en verstopping.

Als laatste bracht ook het Dep. Landbouw en Visserij een ongunstig advies uit. De genoemde 'geulgronden' hebben een zeer slechte waterhuishouding en zijn landbouwkundig slechts gedeeltelijk bruikbaar als hooiweide.

Het Dep. Landbouw en Visserij kan gezien de geologische opbouw van dit perceel en de hydrologische toestand niet akkoord gaan met de voorgestelde reliëfwijziging.'

6. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde op 7 juni 2016 vast dat de aangevoerde grond nog niet verwijderd was en deelde aan het openbaar ministerie een herstelvordering mee.

Op 18 januari 2017 stelde een inspecteur vast dat er een gedeeltelijk herstel werd uitgevoerd.

Beoordeling

7. Het staat vast dat de beklaagde zonder over een stedenbouwkundige vergunning te beschikken een oude instroomgeul van een kreek liet opvullen.

De telastlegging wordt niet betwist en is bewezen.

Straffen

8. Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

9. De beklaagde heeft het misdrijf in professioneel verband gepleegd. Hij handelde ook uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

De beklaagde heeft het eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De inbreuken hadden een impact op het landschappelijk waardevol karakter van het gebied. De open ruimte werd aangetast voor het profijt van enkelen. De grote reliëfwijziging was ook nefast voor de natuurwaarden van het gebied zoals blijkt uit het bovenvermeld advies.

Volgens de biologische waarderingskaart is het aangeduid als biologisch zeer waardevol.

In de ruimtelijke structuur voor het Veldgebied wordt er gestreefd naar het behoud en versterking van de polderwaterlopen en kanalen als landschappelijke dragers en ecologische verbinding. Hierin vervullen de waterlopen (kreekrelicten) in het poldergebied van een belangrijke landschapecologische functie als verbinding en habitat. Het betreft o.a. de en zoals blijkt uit de motivering van de herstellvordering.

De beklaagde heeft evenmin oog gehad voor de gevolgen die dergelijke terreinophogingen kunnen hebben voor het waterbergend vermogen en

voor de nadelige gevolgen van overstromingen elders als gevolg van dergelijke ingreep.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wijst er ook op dat volgens de watertoetskaarten het perceel in van nature overstroombaar gebied ligt.

Uit het strafdossier blijkt bovendien dat de grond vervuild was.

Winstbejag was de drijfveer. De aannemer door op een goedkope manier van overtoellige grond af te geraken, de beklagde door zijn perceel landbouwproductiever te maken.

De feiten zijn een schoolvoorbeeld van wat een gangbare praktijk geworden is om her en der op een goedkope en illegale manier grondoverschotten kwijt te geraken waarbij aannemers op systematische wijze landbouwers gebruiken om hun zogenaamde 'waterzieke gronden' te verbeteren.

Daarbij vervalsen de aannemers de concurrentie met collega's die bij het maken van offertes wel de kosten van een legale verwijdering in rekening brengen.

De boer denkt zijn voordeel te doen. De aannemer doet in elk geval zijn voordeel. Hij laat zich al dan niet betalen om verontreinigde grond te verwijderen zonder dat het hemzelf iets kost.

De schadelijke gevolgen zijn vaak voor de landbouwer maar in elk geval voor de gemeenschap die zich geconfronteerd ziet met de zware gevolgen van de toenemende overstromingen.

De aannemer die in de buurt wegenwerken uitvoerde en het initiatief nam om de grond te storten en er zo goedkoop van af kwam werd niet vervolgd. Hij verklaarde zich wel bereid tot een minnelijke schikking.

Om al deze redenen gaat de rechtbank niet in op de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling.

De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening en het leefmilieu ernstig genomen moet worden en dat de beklagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moeten ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekent voor de gemeenschap een grote kost.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank ook rekening met de omvang van de inbreuk.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De beklaagde heeft een gunstig strafrechtelijk verleden. Een deel van de geldboete kan met uitstel worden opgelegd en zal gelden als waarschuwing. De beklaagde voldoet aan de wettelijke voorwaarden.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

10. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur deelde op 4 oktober 2016 haar herstelvordering mee aan het openbaar ministerie.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid gaf op 14 juli 2016 een positief advies.

11. Op 15 september 2017 stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat het herstel afdoende werd uitgevoerd.

BURGERRECHTELIJK

12. Ingevoige artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

KOSTEN en BIJDAGEN

13. De beklaagde moet worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

14. De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

15. De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 100 Strafwetboek;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, rechtsprekend op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastlegging tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 12.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor **1.500 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, van de opgelegde geldboete en voor 2 maanden en 7 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

GERECHTSKOSTEN en BIJDRAGEN

Veroordeelt tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 270,46 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de dertigste kamer van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent op **7 november 2017**, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Margo Delporte, griffier, in aanwezigheid van Bart Van Vossel, substituut-procureur des Konings.

Margo Delporte

Jan Van den Berghe